

Ett enda bröd, en enda mänsklighet

»Ibland tycks dock endast en kamp kunna föras åt gången«

I en lekpark i Kreuzberg i Berlin ser jag min son leka. Barnen i Berlin leker på samma sätt som barnen hemma i Fruängen. Sonen leker och blir lerig som hemma. Lika lerig som de tyska barnen. Sådär som barn blir som leker i sand som blandas med vatten och föräldrarna suckar likadant. Berlin är en vänlig stad. En öppen stad. Vi talar med människor. Vi skrattar, ler, nickar. Världen är en och den är öppen. Det finns så många människor som med självklarhet vill andra väl.

Samtidigt: Terror åter terror. Nyheternas extrasändningar om attentat i väst flyter in i varandra den här sommaren. Orlando, Nice, München och nu senast Normandie. När terrorn slog till mot Paris i höstas ändrade många sina facebookprofiler till stöd för Frankrike. Året innan, när terrorister slog till emot redaktionen på Charlie Hebdo, "var alla" Charlie Hebdo. När dådet i Orlando skedde ändrade många profiltiteln till en regnbågsflagga.

Efter det vidriga dådet i Normandie där en katolsk präst fick halsen brutalt avskuren under pågående morgonmessa ser jag inte så många som "är katoliker" på facebook men det debatteras i svensk media huruvida Svenska kyrkan tog tillräckligt mycket ställning emot våldsdådet och för kristna trossyskon. På liknande sätt fördes kritik på sociala medier kring att människor inte tillräckligt tydligt visade i sina facebookprofiler att de tog avstånd från våldet riktat mot hbtq-personer efter dådet i Orlando.

Det förs så många kamper: Kvinnor, hbtq, färgade, de som mobbats, de som lever och växer upp i fattigdom och utanförskap, de som kämpar mot alla odds. Listan kan göras lång. Inte så att kampen inte behövs. Det gör den! Ännu skjuts oskyldiga svarta män till döds av polisen i USA, ännu förtrycks kvinnor utan att omgivningen vill reagera, ännu hatas människor som definierar sig som hbtq. Ibland tycks dock endast en kamp kunna föras åt gången. Att göra terrordåd till en fråga för sin egen eller sin egen grupps kamp tjänar fel syften, i synnerhet i dessa tider. Vare sig dådet utförs av en ensam galning, av personer med kopplingar till terrornätverk eller motiveras med annan ideologisk innebörd, är det våld vi ser just nu ett våld som drabbar *mänskligheten*. Det drabbar

och riktar sig till alla oss som vill älska livet, som vill leva öppet i möten med människor över hela vår värld. Jag blir alltmer övertygad om att vi inte kan låta den egna kampen överskugga den som måste föras för mänskligheten. Terrorn har den effekten att den vill få oss att tro att vi måste föra en kamp emot dem som i själva verket är våra medmänniskor. Lekparken i Kreuzberg blir för mig sinnebild av att detta är fel. Lekparken i Kreuzberg hjälper mig att minnas att världen är en öppen och kärleksfull plats med människor som trots olikheter delar en hel del av vardagens bekymmer och glädjeämnen. Gemensamt suckar de åt sina barns fläckar på kläderna och vill samtidigt se dem växa upp i frihet och trygghet.

Återigen blir jag övertygad om att försoningens hemlighet måste berättas och levas. Försoningens hemlighet om ett enda bröd och en enda mänsklighet är inte enbart till för de fromma utan en nödvändighet för hela mänskligheten. Visst har ordet försoning missbrukats och har därmed med rätta varit föremål för problematisering. När problematiserandet gått några varv och vi befinner oss i år 2016 kan vi därför vara noggranna med vilken försoning vi talar om. Med försoning menar jag därför inte den överslätande försoning som ignorerar övergrepp och som lättvindigt kräver att offer ska förlåta förövare. Jag talar inte heller om den försoning som ser mellan fingrarna och som låter förövare gå fria. Jag talar om den försoning som vill och tror på förändring för att *hela* mänskligheten ska få leva. Jag tror faktiskt också på den försoning som inte bortser från de olikheter vi lever med eller de tillhörigheter vi har. Tillhörighet till en grupp måste inte innebära att vi ställs emot andra utan kan vara det som hjälper oss bortom rädlans barriärer för att se att världen är öppen och en.

JENNY KARLSSON

